

வேலுமயிலுச் துணை.

திருப்போரூர் முருகக்கடவுள்
முப்பொறி முறை.

— (0) —

இது

செய்யுள் “ திருவள்ளுவர் ” சந்திரா

முகான்மைக்காரருளொருவரும்,

மேஸ்திரி

ம-ந-ந-ஸ்ரீ, பா. ஏகாம்பரம்பிள்ளையவர்கள்

சகோதரருமாகிய

சென்னை முத்தியாலுப்பேட்டை ஜியாங்கீர்வீதி நிவாசர்

அமிர்தவியாபாரி

ம-ந-ந-ஸ்ரீ, பா. அப்புபிள்ளையவர்கள்

வேண்டுகோட்படி

சென்னை “புலோகலியாசன்” பத்திராதிபர்

மலர்நூலானபாது-சதாவதானம்

ஸ்ரீலக்ஷ்மி, பூ. மு. நாவலர்.

அவர்களால் இயற்றப்பெற்று

இவ்வருடிக் கச்சிதானத்தில் மாசிகம் 10-தேதி

ஞ்செய்யப்பெற்றது.

Q26:38.2112JR.

N15

171814

அச்சுக்கடத்தில்

பபட்டது.

15.

வேலாம்பி ஓர் துணை,

திருப்போரூர் முருகக்கடவுள் முப்பொறிமுறை.

விநாயக வணக்கம்.

பூந்தாளைப் போற்றுதிருப் போரூர்ப் புகழோங்கூந்
திந்தார் கடம்பணியுஞ் செவ்வேடன்-சார்ந்தார்
வினைபோக நிம்புநிழன் மேவுகண நாதன்
நினைவாக நெஞ்சமே நீ.

விருத்தம்.

உலகா ரடியார் பெருநோய்க்கிங்
கோர்சஞ் சீவி யாய்வதிலும்
வலகா ருண்ய முதற்பொருளை
வானோர் வாழ்த்தும் வள்ளநன்
பீலகா திலகு மிறைதனைக்கொல்
லேற்றுப் பாக னனாமகனை

விலகா பொழிற்போ. ரூரிறையை
விதியாற் பணிவா யென்மனனே.

வாதபித்த சிலேத்துமமாய்
வருமபேர் பிணிக்கு மெய்ம்மருந்தை

நாதங் கடந்தநென்மொழியை
நம்பர்க் குரைத்த நன்மணியை

வேகந் துதிக்கு மேலவனை
விரும்பு முய்யர்க் கெளியவனைச்
சீதந் தவழ்பேர் ரூரிறையைச்
சின்னைச் செய்வா யென்மனனே.

வலமே பூதித் தவடிவேலை
வண்ணக் கரத்தே பிடித்தசுரர்

குலமே கடிந்த முருகோனைக்
கோதில் வேந்தை யாகமுடன்
மலமே வதிந்த வினையாவு

மாற்று மருந்தை வாழ்வயிக்குந்
தலமே யாம்போ ரூரிறையைச்
சாற்றித் துதிப்பா யென்மனனே.

முருகா வென்று மொழிகுநர்க்கு
முத்தி யளிக்கு முதற்பொருளை
அருகாச் செல்வ. மளிப்பவனை

யமமர் சேனைக் கதிபதியை
யெருகா னினைக்கி லிருகாற்
யெருகா வினைநோ யொழிப்பானே.

முருகார் பொழிற்போ ரூரிறையை
முதிர்வாற் பணிவா. யென்மனனே.

பண்டேர் மறைகள் பணிவானைப்
பருமா மயின்மே. லூர்வானை

விண்டேர் முழுட்ச நிலையானை
வினைக டர்க்கும் பெருமருந்தை

கண்டேர் ஞானக் கதிர்மணியைக்

கருதுமப்பு பிள்ளை பணி
வண்டே றிடும்போ ரூரிறையை

வாழ்த்திப் பணியை யென்மனனே.

வேறு.

தஞ்சமென் றடைந்தோர்க் கருணை சரக்குந்

தயாளுவைச் சா ஹண பவனை

வஞ்சக வுலக வாழ்வினு மருளை

வயங்கிடத் தந்தரு டனியை

நெஞ்சதைக் கலக்குஞ் சேல்விழி மடவார்

நீடுவெவ்வினையெலா நீக்குங்

குஞ்சர முலவு தடஞ்செறி போரூர்

குமரனைப் பாடிடு வாமே.

சிறியனென் றுயரந் திருவடி தோன்ற

செய்யருள் கந்தனைப் பஞ்ச

பொறியினைக் கடந்தோர் போற்றிடும் பொருளைப்

பொருப்புக ளமர்ந்திடு வோனைக்

சூரியர்கள் கபடக் கொள்கை யழித்துக்
கோமுறை யாக்கிடுங் குகளை
வேறியணி யாடல் வேடுவர் போரூர்
விமலனைப் பாடிடு வாமே.

பிழைபல வாற்றும் பேதையெற் கிரங்கிப்
பிணக்குறுந் தீதுகள் புரியா
தழைத்தருட் புரியு மறுமுத் தேனை
யமரர்க ளடிபணி யரசை
விழைதருங் கல்வி செல்வமோ டின்ப
வீடனித் திடுமொரு முதலைத்
தழைவிரி சாந்த மடர்தரும் போரூர்த்
தலைவனைப் பாடிடு வாமே.

துதியடி யவர்க ணோவவு முரையான்
சோர்வுடன் நொய்யவும் பாரான்
விதிமுடி கடத்த வேளையுங் காப்பான்
வினைபெலாங் கடிந்தருட் புரிவான்
மதிமுடிப் பரமன் செனியிடைக் குடிலை
வயங்கின வாறுளங் களிப்பான்
பதிமுடி தாங்கும் திறவளப் போரூர்ப்
பரமனைப் பாடிடு வாமே.

வருந்திய வன்பர் கேட்டவை யாவும்
வயங்கிடுந் தெய்வமே யானான்
திருந்திய தேகச் சுகமெலா மளித்துத்
தீவினைப் பாற்ற வைத்துப்

பொருந்திய நெறியைப் புகன்றிடு மேலான்
புகலப்பு பிள்ளையோ டெற்கு
மருந்துக ணீடித் தூய்களும் போளுந்
வரதனைப் பரடி னாமே.

வேறு.

முதுமறையான் பொருளுணரா முண்ட சுத்தோன்
முதமனறுத் தேசிறைபால் முடினனைப்
புதுகடம்ப மலராளைப் போற்றி செய்யாப்
புல்லாதலை விறகெடுக்குந் தலையேபோற்றும்
விதியுடையார் தலைமுடியி லணிந்து மின்னும்
வியன்றலையாமென்றறிஞர்விளம்பக்கேட்டோம்
மதுவமருஞ் சோலைதிருப் போளுந் மேவும்
மயிலவனை யென்றலையே வணங்குவாயே.

முத்திதனைக் கொருவித்தாய் முளைத்த ஞான
முதலவனென் னிருகண்ணின் மணியா வாளை
பத்தியுடன் காணாதபதிதர் கண்கள்
பாரநீர் சொரிந்திட்ட வழுக்கண்ணாகும்
அத்தனையே காணுங்கணனவில் சோதி
யாகுங்கண் னென்றறிஞ் சறைத்த மாற்றம்
சித்தமுற தண்சோலை போளுந் மேவுஞ்
செவ்வெனை யென்கண்ணே திறந்துபாரே.

அலங்கிலவே லரசேயென் னருமைத் தாயே
யமர்துயர் தீர்த்தஞ்ஞ மாதி யாவான்

தலங்குமிசை கேட்காத துட்டர் காது
 துடியிழவு கேட்டலறுஞ் சனங்கள் காது
 வலங்கிளரும் புகழ்கேட்கும் நல்லோர் காது
 மங்கலவிழாகேட்கும் காதென் றோர்ந்து
 தலங்கிளரும் பான்மைதிருப் போரூர் வள்ளலால்
 தனிப்பதங்கேட்டென்செவியேசார்ந்துவாழாய்

புனியாவு மாடல்புரி புலவன் நன்னைப்
 பொற்சிறகார் மயிலேறும் புண்யன்றன்னைக்
 குவியாத வஞ்சகர்கை கொடுமுலக்கை
 கொடிசேவ லுடையாளைக் கூப்பிங்கைகள்
 அனியாத சுவர்னமிடு மங்கை யாமென்
 றறைந்தமுதி யோருரையை யாக்கங் கொண்டு
 சனியாரு வரைசுனைநற் போரூர்மேவும்
 சண்முகனை யென்கரமே சரணென்பாயே.

தப்புபிள்ளை யாயிடினுந் தளரவொட்டர்த்
 தகைமையுடன் காப்பவன்றன் சந்நிதிக்கே
 ஒப்புமுளத் துடன்வலமாய் வாராக் கால்கள்
 ஒதுமரக் காலாகு வலமே வந்த
 கப்புமிரு கால்களே கவினார் காலாய்
 சுழறுபெரி யோருரையைக்கருத்தில்கொள் றும்
 அப்புபிள்ளை யன்புடைத்த போரூர் மேவும்
 அறுமுகனை யென்காலே வலஞ்செய்வாயே.

ஆலிலையி, லாவத்தி லலைகடவி ளாத்துறந்து
 மருங்கை யாருங்
 கோலிலுமேதுயிலரியாள் மருகோனே யெனையாளுங்
 குருவே தூரங்
 கோலியுள வருமனைகை கூடிசயா தினமுறக்
 கூர்வாய் சித்தம்
 சாலிவள வயனீடுஞ் சமாபுரி ஷண்முகனே
 சரச வாழ்வே.

கூறுபடு மசுரர்குழ களைந்திட்ட தனிவேலா
 கொள்கை சேய்மை
 மாறுபடு குடியாகு மொன்னலனல் லுணர்வின்றி
 வைக்க வொண்ணத்
 தூறுபடுவைப்பென்றே செய்தனைச் சொல்லியுளந்
 துவைந்து நொய்ய
 கூறிவரு மொழியறியேன் குமரேசா நின்செயலை
 குறிக்கு மாமே.

அலைமகளு முளங்களிக்க வரும்பொருளே யாறுமுக
 வரசே நின்ற
 கலைமகளைப்புடைத்தவனே விரும்பியவாறென்மகற்கு
 கவினோர் சேயைத்
 தலைமையுறத் தந்தகற்றி திருவாடல்செய்தனையே
 தற்போ தேனும்

நிலைமபெற வருட் செய்வாய் நீயல்லால் வேறுதுணை
நிதிபுண் டாமோ.

சூருமொழியா லழைத்தவர்க்கு மனமுலந்து
வந்துகித்த உரிமை யோனே
அருமொழியால் கவிபுனைந்து வினைதீரச்
செய்தொழிலு மாற்றங் கொண்ணுத்
திருமொழியா லழைத்திடுமெற் கருள்புரிந்தால்
நின்னருளுந் தேய்வுண் டாமே
குருமொழியில் நின்றவனே சமரபுரி தனில்
நிலவுங் கோதில் லானே.

போற்றித் தேவாரம்.

பண்ணவீர் மறைபாய் போற்றி பருமயில் வேலா போற்றி
கண்ணவீர் மணியே போற்றி கருணைமா முகிலே போற்றி
விண்ணவீர் தனியே போற்றி வேலடு கரனே போற்றி
புண்ணவீர் வினைக டர்க்கும் புலவனே போற்றி போற்றி.

மலைமகள் குமரா போற்றி வாணர்த முதல்வா போற்றி
யலைமகள் மருகா போற்றி யாரணத் தெளிவே போற்றி
கலைமகள் கொழுநன் போற்றுங் காங்கேயா போற்றிபோரூர்
நிலைமக எிருவர் தேடிச்சேர் நிர்மலா போற்றி போற்றி.

எங்களு யகனே போற்றி யெங்குடி யடிமை கொண்ட
துங்கநா யகனே போற்றி துயர்தனைத் தீர்ப்பாய் போற்றி.
இங்குனை யப்பு பிள்ளை யேத்திடு மரசே போரூர்
தங்கூரா யகனே போற்றி சந்ததம் போற்றி போற்றி.

முற்றிற்று.